

dagogisk uddannet Paavirkning kan bibringes Børnene; men absolut dygtige Lærerkrafter maa der til.

Hvortor skulde vel ogsaa Undervisningen i huslige Færdigheder være af mindre Betydning for den opvoksende kvindelige Ungdom end Haandarbejde, der dog nu af alle regnes for et nødvendigt Led i den kvindelige Undervisning.

Man har paa Frederiksberg opført en Bygning med det dobbelte Formaal: at tjene som Skolekøkken for samtlige Kommuneskoler paa Frederiksberg og de tre Maaneder (Januar, Februar og Marts) som Anstalt for Tilberedningen af den Mad, der bruges ved „Friskolebørns Bispisning“.

Den første Tanke, der trænger sig frem overfor de 2, hver for sig saa udmærkede Formaal, er: de to maa kunne forenes saaledes, at de store Piger, der skulle være Elever i Skolekøkkenet, lave Maden for sig selv og deres Kammerater.

Dette kan lyde saa selvfølgeligt; men efter nærmere Overvejelse vil man snart se, at Tanken ikke er slet saa holdbar, som den ser ud til.

I Skolekøkkenet bør alt være anlagt paa Undervisning.

Maden tillaves i smaa Portioner beregnet paa en Husholdning paa 4 à 6 Personer, forat Børnene kunne magte Opgaven: paa egen Haand selv at udføre alt Arbejdet.

Alle Kar og Redskaber ere af passende Størrelse, saa det ikke overskrider Børnenes Krafter at haandtere dem.

Af den Grund laves de samme Retter samtidig ved fire forskellige Arnesteder.

For at bibringe Børnene alsidig Kendskab til Næringsmidlerne, er det ved hver ny Lektion ny Retter, der tillaves.

Ved Bispisningen derimod drøjer det sig om store Portioner af Mad tilberedt i store Kogekar eller kogt ved Damp i saa store Gryder at Børnene paa faa Undtagelser nær aldrig ville faa at gøre med noget saadant senere i Livet.

Ansaret for det enkelte Barn bortfalder, det hele kommer til at hvile paa det Menneske, der forestaar Køkkenet.

Maden, der leveres ved Bispisningen, er og maa af mange Grunde være ensformig; nogen stor Udvikling vilde saaledes ikke opnaas derigennem.

Bispisningen varer i 3 Maaneder; skulde Undervisningen indskrænkes til den samme Tid, vilde den ikke faa stor Betydning. Skulde den fortsættes paa samme Maade, maatte man søge andre Kunder til Maden eller ogsaa lægge